

тѣ се на гърба на мъжа са тварягѣ. Вай на онзи мъжъ, ако гърба му е слабичъкѣ.

Митю. Нито хората. Челѣкъ трѣба добръ добръ да си при-
смѣтии, па тогазъ да са рѣшава за жененіе. Инакъ спукана му
бива работата.

Герги. То са знай. Да примѣри първо кокала, па тогазъ да
го гълта.

Пенчу. Узунѣ Димовѣ синѣ, Нейчу, не ли тѣй са заплете
съ бѣла Стойка, — онѣзъ алафрансето. — Като са видѣ голѣ-
ма мадама, па като го напѣнѣ да ѣ купува моди, горкія Ней-
чу харчи, харчи, до дѣто му извѣтрѣ кесійката, и за малко
време виднѣшъ го охлѣзвѣлѣ като овчій.

Митю. *(който налива) Аллахъ керимѣ.*

(Сички правятъ тока и пѣйтѣ).

Герги. Каквото е станѣло днесъ времето, слѣпата пари не
са печелятъ бей. Ученіе, трѣба, учение. — Пустѣ Европейци съ
ученіето си достигнѣли да обсебятъ сичкото богатство на свѣ-
та. А нѣй. . . дѣржимъ са още о предипотопната търговія и
о дѣдѣ-Адамовитѣ занаяти. По-вечето отъ насъ още блѣската
хилѣдо игли за парѣ, че какви пари ще ти спичели онзи Бѣл-
гаринѣ, та да ти поднесе днешнитѣ харчове.

Митю. За днешната търговія изискуватъ са езици, за да мо-
же челѣкъ да кореспондира съ Европа.

Пенчу. Бе то и езицитѣ му пари не струватъ. Не ли нѣма
останѣло отъ дѣда отъ баба? — Знаеялѣ си, да речемъ, фран-
цушки, че какво? . . . Отривай цѣлѣ день на казиното да про-
читашъ французки газети на гладно сърдце, колкото да ре-
кѣтъ хората че знашъ французки, че си ученѣ.

Митю. Стига да знашъ, па намирашъ, байо, работа.

Пенчу. Когато ти знаѣ азъ тебѣ французки, на каква да
е работа не ти са залавямъ. Азъ трѣба да съмъ си облѣченѣ
тѣй хе! *ала-мода* — *конте*: съ часовника му, съ кордоня му,
съ рѣжавичкитѣ му, съ бастунчето му, па и съ очилата му,
та който ма виде, отъ кѣяфетѣ да ма познай че знамъ фран-
цушки, че съмъ ученѣ. Тогазъ азъ тебѣ не ти сѣдамъ на а-
баджійскія дюгенъ да ти карамъ иглата, или на бакалницата да
ти продавамъ за петѣ парѣ маслини. А ще са расхождамъ ка-
то петѣ за четри.